

Lov om folkeregistrering.

VI FREDERIK DEN NIENDE, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Folkeregistrene føres ved kommunalbestyrelsernes foranstaltning. Udgifterne ved registrenes førelse påhviler kommunerne.

Stk. 2. Regler om registrenes førelse og om tilsyn hermed samt om registrenes indbyrdes samarbejde fastsættes af indenrigsministeren. Denne fastsætter tillige regler om adgangen til at få oplysninger fra registrene samt om betalingen herfor.

§ 2. Indenrigsministeren opretter et centralt personregister (CPR) og fastsætter de nærmere regler om dettes førelse og udnyttelse samt om betalingen herfor.

Stk. 2. De kommunale folkeregistre medvirker til oprettelsen og vedligeholdelsen af det centrale personregister på den af indenrigsministeren fastsatte måde.

§ 3. Indenrigsministeren nedsætter et personregistreringsråd, hvori folketinget og kommunerne er repræsenteret, til at være rådgivende i personregistreringsspørgsmål, herunder i spørgsmål vedrørende udnyttelsen af folkeregistrene og det centrale personregister.

§ 4. Efter regler, der fastsættes af vedkommende minister efter forhandling med indenrigsministeren, skal offentlige myndigheder meddele oplysninger til folkeregistrene og det centrale personregister.

§ 5. Enhver, der flytter, skal inden 5 dage efter flytningen foretage anmeldelse herom til folkeregistret. Anmeldelsen skal tillige omfatte de medlemmer af husstanden, der flytter med.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at bestemmelsen i stk. 1 også skal gælde for personer, der tager ophold i en anden kommune end bopælskommunen for længere tid.

§ 6. Folkeregistret kan pålægge enhver husejer eller lejer inden udløbet af den frist, der er nævnt i § 5, at meddele registret oplysninger om, hvem der flytter til eller fra hans ejendom eller lejlighed. Et sådant pålæg gælder dog ikke med hensyn til flytende, der har forevist vedkommende husejer eller lejer kvittering fra folkeregistret for, at de har foretaget anmeldelse som nævnt i § 5.

Stk. 2. Pålæg efter stk. 1 kan også gives ledere af højskoler, kaserner og lignende.

§ 7. Såfremt anmeldelser efter § 5 er ufyldstgørende, unojagtige eller indbyrdes modstridende, kan vedkommende folkeregister pålægge anmelderen at afgive personlig forklaring til registerføreren og for egen regning fremskaffe de til sagens oplysning nødvendige attester m. v.

§ 8. Hvis et folkeregister helt eller delvis går til grunde eller gøres ubrugeligt, kan kommunen pålægge de personer, der har bopæl eller ophold i kommunen, at meddele de oplysninger, der er nødvendige til registrets genoprettelse.

§ 9. De nærmere regler for afgivelsen af de i §§ 5, 6 og 8 omhandlede meddelelser fastsættes af indenrigsministeren.

§ 10. Den der overtræder bestemmelsen i § 5 eller tilsidesætter pålæg efter §§ 6-8, straffes med bøde. På samme måde straffes den, der afgiver urigtige oplysninger til folkeregistret.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges i henhold til loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

§ 11. I sager om overtrædelse af § 5, tilsidesættelse af pålæg efter § 6 og overtrædelse af forskrifter, der i tilknytning til §§ 5 og 6 er fastsat i henhold til § 9, kan kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor den pågældende bor eller opholder sig, tilkendegive ham, at sagen kan afgøres ved, at han til kommunens kasse betaler en af kommunalbestyrelsen fastsat bøde, dog ikke over 300 kr.

§ 12. Indenrigsministeren kan bestemme, at reglerne i §§ 5-7 og 10-11 også skal gælde for personer, der flytter til og fra Danmark, med de afvigelser, som de særlige forhold i forbindelse med sådanne flytninger tilsiger.

§ 13. Lov nr. 57 af 14. marts 1924 om folkeregistre ophæves.

Stk. 2. Bestemmelser, der er udstedt i medfør af den i stk. 1 nævnte lov, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller ændres i medfør af denne lov. Overtrædelse af sådanne bestemmelser straffes med bøde. Bestemmelsen i § 11 finder tilsvarende anvendelse.

§ 14. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Christiansborg slot, den 10. juni 1968.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

FREDERIK R.

Poul Sørensen.